

Udgives maanedlig af Den danske og norske Konferens.

Nr. 6.

Juni.

1910.

Vort Bogsalg.

I Anledning af det endelige Opgjør af vort samlede Bog-salg hele Verden over i Aaret 1909 har Br. E. R. Palmer, der for Tiden har Ledelsen af denne Gren af Virksomheden, udsendt en Oversigt, der sikkert vil interessere alle vore Sæsende, ikke mindst vore trofaste Kolportører, hvorfør jeg vil bede om Plads for nogle Tal og Bemærkninger i „Missions-Efterretninger“. Disse Tal er vel ikke helt nye for vore Sæsende; men de er af saa stor Interesse og Betydning, at de allerede af den Grund taaler Gjentakelse, og vi gjør vel i at overveje, hvad de fortæller os.

I Tidsrummet 1845—1904, inddelt i Tiaar, stillede vort Bogsalg i alle Lande sig saaledes, opgivet med runde Tal:

1845—1854	Kr.	9,400
1855—1864	„	65,600
1865—1874	„	281,000
1875—1884	„	1,391,000
1885—1894	„	14,884,000
1895—1904	„	11,790,000

Tilsammen i 60 Aar Kr. 28,421,000

1905.....	Kr.	2,055,000
1906.....	„	3,090,000
1907.....	„	3,884,000
1908.....	„	4,837,000
1909.....	„	5,325,000

Tilsammen i 5 Aar Kr. 19,188,000

Summa i Tidsrummet 1845—1909 Kr. 47,609,000

Som man vil se, har der hele Tiden med Undtagelse af et enkelt Tiaar (1895—1904), hvor der af let forklarlige Grunde var stor Tilbagegang, været stadig og hurtig Fremgang. Sammenlignet med 1905 havde Bogsalget allerede 1908 mere end fordoblet sig, medens 1909 overfløjede 1908 med tæt ved en halv Million Kroner eller med næsten dobbelt saa meget som det samlede Bogsalg i Tiaaret 1865—1874.

Disse Tal fortæller os om et stort Arbejde, som er blevet udført af et ringe og forholdsvis faataligt Folk. De fortæller os, at vi har meget at takke Gud for. Thi saa langt fra at give os Grund til at hovmode os over,

hvad der er blevet udrettet, maner de os alvorligt til ydmyg Erkjendelse af, at det er Gud, som har virket for os. Men medens denne Fremgang maner os til Ydmyghed, bør den ogsaa være os til stor Opmuntring; thi den fortæller os, at dette er Guds Værk, og at intet fan, standse eller i Længden endog blot hemme, hvad Herren har sat sin Haand til at udrette.

Et Blik paa denne Statistik fortæller endvidere, at ingen ydre Fjender, ingen Modstand udefra, endnu har formaaget at hidføre en Nedgang i vort Litteraturarbejde; men for dem, der kender noget til Forholdene, vil det være ret iøjnefaldende, hvorledes en anden Fjende, nemlig Disorganisationselementet, paa et vist Tidspunkt gjorde sine ubeldige Virkninger gjældende. Og dette fortæller os atter, hvor nødvendigt det er, at vi som et Folk ydmygt følger Herrens Undervisning og ikke i Følelsen af vor egen Klogskab slaar ind paa andre Veje end dem, Gud i sin Naade har vist os.

Med Henblik paa ovenfor anførte Statistik aflutter Br. Palmer sin Rapport med følgende Bemærkning: „Naar vi har saadanne Beviser paa, hvilken Fremgang den tredje Engels Budskab gjør, saa lad os takke Gud og fatte Mod!“ Hertil vil alle Herrens trofaste Stridsmænd og Arbejdere i den store Høstmark visstelig sige „Amen!“ Og det ikke mindst i Betragtning af, at en lignende Fremgang jo ogsaa spores i alle andre Grene af den samlede Virksomhed, som vi indbefatter i Betsættelsen „den tredje Engels Budskab“.

Stodsborg i Maj 1910.

Erik Arnesen.

Vink til Missionsarbejdere.

1. Prædikanter. Prædikevirksomheden er den vigtigste og ansvarfuldeste saavel som ogsaa den mest virksomhedsfulde Gjerning af al Missionsvirksomhed. Her kommer man med én Gang til at staa overfor Hundreder af Mennesker, der af Herren er sendt til os for at høre det sidste Kald om Naade og Frelse. Som oftest er man ukjendt med Forsamlingen og den med os. Man skal paa én Gang tale til de ringe og fattige saavel som til de mere agtede og velstillede i Samsundet, til dem, som maaste knapt nok kan læse skikkeligt i en Bog saavel som til dem, der sidder inde med en god Uddannelse. Man kan ogsaa forvente samtidig at staa

saavel over for Fritænkeren som den sande Kristne, den fløve og ligegyldige Tilhører saavel som den berusede Sværmer og Fanatiker. Hvem kan gaa til en saadan Gjærning uden at føle sit Ansvar? Maaſte et uheldigt Møde, et forkjert Valg af Emne, ja, maaſte et eneste ubetænksomt Ord kan gjøre, at 10, 20, 30 Sjæle fjerner sig for lang Tid, hvis de nogen Sinde overvinder sig selv nok til at komme igjen. Kan nogen alvorlig Kristen undgaa at forstaa, at der hører baade Uddannelse og Erfaring saavel som Forberedelse til for at kunne udføre en saadan Gjærning ret. Hvad er da det første, man bør iagttage, naar man begynder en Prædikevirksomhed?

Er det med Telt, da bør man vælge sig den bedste Plads, ikke lige ved Indgangen til andre Samsunds Lokaler, men helst saaledes, at Folket uden Opſigt let naar frem til Stedet. Tomten maa være saa tør og jævn som mulig. Er man ikke meget erfaren, maa man være mindst tre Stykker til at rejse Masten, ellers kan der hændes en Ulykke. Styrebene maa være af snoet Staaltraad (den sorte billige), og tilhørende fire Pæle maa være stærke og solide fast. Naar Teltet er rejst, arrangerer man alt saa hurtigt, som det er muligt. Bænkene stilles eksempelvis saaledes, at de med Enderne ud til Midtergangen danner en nøjagtig lige Linje. Platform, Talerstol og alt der omkring maa være saa rent, smukt og indbydende som muligt. Ovenover Talerstolen anbringes et eller andet Motto, der kan egne sig til at sjerne Fordom. En Pæl kan nedrammes paa hver Side af Platformen for derpaa at anbringe et Par væne Potteplanter. Man bør ikke avertere alt for længe forud. Høist tre Dage før det første Møde spreder man Løbesedler ud over Byen eller Egnen eller averterer vel i Aviserne. Teltet maa ligeledes opsættes saa hurtigt som muligt. Paa ca. 3 Dage maa man dukke op som ved et Trylleſlag. Dette hindrer Satan i at gennemføre sine Planer.

Det første Emne maa vel nok være noget, som vækker Opſigt; men det maa være et aandeligt Emne. Det er nemlig ikke nok at faa mange Tilhørere paa det første Møde, men Mødet bør være af den Bestaaenhed, at selv de mest omfjendtlige nødes til at sige: „Her er godt at være.“ Med andre Ord, du maa sørge for, at det bliver et velſignet Møde, hvor Guds Naade og Frelsen i Jesus Kristus udbredes saa forstaaeligt og dog saa ligetil og hjerteligt, at det tiltaler hver eneste en i Forsamlingen fra Barnet til Oldingen og fra den fattigste til den rigeste. Naar man saa har begyndt en Virksomhed, maa man holde paa uden Ophold. Enhver Pause giver Satan et Forsprang. Dog tror jeg ikke, det er heldigt at holde mere end fire Foredrag om Ugen; thi Arbejdet bestaar ikke alene i at prædike, man maa gjøre Husbesøg og meget andet, hvilket vi snart skal omtale. Vælger man at begynde sine Møder med Løbesedler, hvorpaa er anført Emner for en 5 à 6 eller flere Møder, maa alle disse vælges med Forsigtighed, at ikke de skal vække Fordom.

Alle Diskussioner, hvad enten de er private eller offentlige, er dræbende for Interessen. Det, man vinder herpaa, viser sig før eller senere at være netto Tab. Alle Emnerne maa fremkomme i en vis Orden, saa det ene forklarer det andet efter et fortsat, fremadstridende System. Enhver Prædikant bør ogsaa have en Række tilsvarende Illustrationer, der vil hjælpe Tilhørerne at forstaa Emnet. Vær ogsaa forfattet. Tag ikke alt med paa én Gang; husk altid, at Flertallet af Tilhørerne ikke er vant med at tænke over aandelige Ting. De har almindelig overladt denne Del af Sagen til Præsten, og han har heller ikke tænkt. Sørg for at have god Sang og om muligt Musik ved Møderne. Med god Sang mener jeg ikke alene nogle moderne og fine Melodier.

Teksten er Hovedsagen i Sang, der skal benyttes til Opbyggelse, og derfor maa den være gripende. Den maa gaa til Hjertet og øve en frelsende Kraft overfor dem, som hører derpaa. Det samme gjælder Bønnen ved Mødets Begyndelse. Ved Udgangen bør Prædikanten (ikke Bibelarbejderen) staa og hilse paa Forsamlingen. Man bør i Begyndelsen vogte sig for at komme med for mange Spørgsmaal. Men dersom Bibelarbejderen skal staa ved Udgangen og hilse paa Folk, hvorledes skal da han eller hun komme i Forbindelse med disse? spørger du. Dette skal vi betragte senere. Først lidt om Kollekt. Den bør ikke tages op paa første Møde. Lige meget hvor mange der er til Stede. Dette vil koste os nogle Kroner; men disse kommer igjen senere. Man hører nu snart en og anden komme og opfordre til at tage op Kollekt, hvilket man ikke glemmer at benytte sig af, naar man paa det andet Møde lægger denne Sag frem. Den, som tager op Kollekt, maa egne sig derfor. Kun saa er virkelig stiftede hertil. De maa være frimodige, men ogsaa bestedne og velopdragne. Man maa ikke gaa for hurtigt, saa at man farer forbi Folk, der da med Tilfredshed lader sin Skjæb glide tilbage i Haanden igjen. Sællere ikke saa sagte, at det faar Udſende af et almindeligt Tiggert. Dr. J. C. Raft har med Held benyttet passende Bøger ved Udgangen.

2. Bibelarbejderen. Det er til stor Nytte i en Virksomhed at have en god Bibelarbejder, en, som man kan stole paa, og som har en virkelig Interesse for Sjælens Frelse og føler sit Ansvar. Dte kan en Søster virke i denne Gjærning med større Held end en Broder. Hvort bestaar nu en Bibelarbejders Gjærning og Beredelsen derfor? Skal man være Bibelarbejder, maa man være kjendt med Bibelens Sandheder. Og skal man kunne virke med Held, maa man have saapas almindelig Oplysning, at man kan nærme sig og føre en Samtale med hvem som helst. Derfor bør vedkommende have overværet et passende Kursus paa en af vore Skoler. Man maa ikke være alt for prædikesyg, thi dette vil, naar Sygdommen bliver kronisk, gjøre, at vedkommende taber Ojsten til sin virkelige Gjærning. Bibelarbejderen maa fra Begyndelsen af en Virksomhed være paa Færde overalt med at dele ud Løbesedler, invitere muligt interesserede til Møderne, tage Ledelsen i at pynte op Teltet eller Lokalet osv. Hovedgjærningen bestaar i at naa frem til de interesserede og aflægge dem et foreløbigt Besøg. Dette lader sig gjøre ved at gaa fra Hus til Hus med „Ev. Sendebud“ eller et andet passende Skrift, eller ved at faa saa mange Adresser som muligt under Møderne og paa en viselig og forstandig Maade ubemættet at spørge sig frem fra den ene til den anden. Under eventuelle Samtaler bør vedkommende øve den største Forsigtighed i aldrig at indlade sig i Diskussion, aldrig løbe foran de Emner, som Prædikanten agter at fremholde offentlig.

Bibelarbejderen bør ikke søge at arbejde uafhængig af Prædikanten, saaledes at vedkommende hemmeligholde de interesserede's Adresse eller holder Møder her og der, som ikke Prædikanten ved noget om eller maa vide noget om i den Hensigt selv at kunne lede de interesserede til Sandheden. Dette naaes sjældent, og et saadant Arbejde er mere til Skade end Gavn. Mindst en Gang om Dagen bør Bibelarbejderen aflægge Rapport til Prædikanten, hvorved han sættes ind i alle Enkeltheder af det, vedkommende Arbejder har erfaret. Man maa ogsaa i denne Gjærning vise Frimodighed nok til at tale med hjem som helst om deres Frelse og øve en aandelig Paavirkning overfor alle. Saa snart de interesserede kommer saa langt, at man har deres Fortrolighed, bør man tilbyde sig at holde en liden kort Andagt, hvorved

man dog maa vogte sig for ikke at øve noget Tryk overfor vedkommende med Hensyn til at knæle osv. Som ovenfor nævnt bør ikke baade Prædikanten og Bibelarbejderen stille sig ved Udgangen for at hilse paa Folk. Tilhørerne finder det, for manges Vedkommende, at være for meget af det gode og det er ikke saa passende. Derimod kan Bibelarbejderen give sig i Samtale med en eller anden af dem, der synes mest interesserede og søge paa en forsigtig Maade at erholde deres Adresse. Der maa imellem de to Arbejdere eksistere et fuldkomment Samarbejde. Den ene bør vide, hvad den anden gjør. Bibelarbejderen maa bestræbe sig for at sætte Prædikanten i Forbindelse med de interesserede; thi hvis Prædikanten er, hvad han bør være, saa kan ingen paavirke dem som han. Ved eventuelle Sammenkomster af de interesserede i Prædikantens Hjem bør Bibelarbejderen være til Stede, og omvendt. Vi maa først og fremst huske paa, at det er en hellig Gjerning, man er indtraadt i, og bør daglig søge hans Hjælp, der holder Nøglen til alles Hjerter i sin Haand.

N. P. N.

Grindringer fra Aarsmødet i Norge 1910.

Lad mig sige det med én Gang: „Det var et velsignet Møde; det bedste, vi endnu har haft.“ Det vilde vist have interesseret dem af vore Søskende, der dels af tvingende, dels af frivillige Grunde holdt sig hjemme i Aar at se et mere udførligt Referat af alt, som foregik paa denne vor aarlige Højtid; men Bladets smaa og saa Spalter tvinger os til at være kortfattet. Det er ogsaa at haabe, at faadanne af vore Søskende, som Aar efter Aar holder sig hjemme, sjønt de ved en Smule fast Forsæt og ved at plane derfor i Tide uden Tvivl funde overvære disse for os alle saa vigtige og velsignelsesrige Møder, heretter gjør sig mere Anstregelse for at komme, saa at vi til næste Aar kan faa et endnu bedre og større Møde. Da Unionskonferensen i Aar blev afholdt i Forbindelse med det norste Aarsmøde, var mange Delegerede fra de forskjellige skandinaviske Lande fremmødte. Af dem, som foruden Brødrene F. C. Raft og L. R. Conradi direkte ved Foredrag eller Bibel læsning deltog i Undervisningen, kan nævnes W. A. Spicer, der er Medlem af Gen. Konferensen og Medredaktør af Review and Herald, S. F. Svensson (Sverige), C. C. Jensen og L. Wunderpach (Danmark), Fred Anderson (Finland) samt Dr. Ottosen fra Skodsborg og Dr. Olsen fra England. Dr. E. Arnesen, der under Mødet repræsenterede Unionskolen, overlatte for de engelsktalende.

Allerede ved vort Arbejdersmøde erfarede vi Herrens Aands Kærværelse. Dr. Raft behandlede Emnet: „Vore Bønner og vore Prædikener“ paa en interessant og belærende Maade. Der er Forskjel paa at bede og at bede. Hvor tomme og meningsløse mange Bønner dog er, fulde af Gjentagelser og andet Fyld, der tilmed at Guds Navn stadig tages forfængelig, gjør dem lidet stiftet til ved de ærefrygtfulde himmelske Tjenere at blive udbredt paa Alteret foran den Almægtiges Afsyn. Paa den anden Side hvor gripende er ikke en alvorlig og ærlig Bøn, enten den nu frit og sammenhengende kommer fra den erfarne Kristnes Læber, eller den i brudte Sætninger og mange Ufuldkommenheder fremstammes af en stakkels Synder, der maaste for første Gang i sit Liv bøje sine Knæ for Naadens Trone! Vore Bønner burde være korte og indholdsrige. Dr. Raft anstillede en interessant Prøve med at læse de Bønner, der er nedtegnede i Bibelen, hvilke alle, selv de længste, kan fremsiges i forbausende kort Tid og flere af dem i mindre end 1/2 Minut. Derimod bad Jesus i Enrum undertiden

hele Natten. Mangen Prædikant har ødelagt sin Prædiken ved en lang, meningsløs Indledningsbøn.

Dr. Bergersen talte over Emnet: „Profetiens Gave“ og viste, at Herren gennem alle Tider har søgt at aabnebare sin Vilje for os ved sine Tjenere og Talsmænd, Profeterne. Bibelen viser ogsaa, at der i de sidste Dage skal findes et Folk, som bevarer Guds Bud og har Profetiens Gave i sin Midte. Mange haaner Adventisterne, fordi de har en Profet iblandt sig, uden at vide, at just dette stadfæster, at de er Guds sande Menighed. Dr. D. J. Olsen og undertegnede benyttede ogsaa en kort Del af Tiden.

Naar jeg nu i al Korthed skal sige lidt om selve Konferensmødet, saa forbigaar jeg selvfølgelig først og fremst alt, som tænkes at vilde fremkomme i Rapporten over Konferensforhandlingerne. Dernæst er det vanskeligt ved Pen og Blæk endog tilnærmelsesvis at kunne give vore fraværende Søskende et saa korrekt Begreb om dette velsignelsesrige Møde, som det var ønskeligt, og som de vilde have faaet, om de selv havde været til Stede. Det gaar an at skrive noget om alt det gode, vi fik lytte til af baade Taler og Sang; men den gode velsignede Aand, der som en hellig Dug lagde sig blødt og vedervægende over alle vore Hjerter, lader sig ikke beskrive; det maa erfares.

Det var første Gang, at Dr. Spicer, der i flere Aar har været Sekretær for General-Konferensen, har overværet et Møde i Norge. Alle var enige om, at hans Komme hertil i stor Grad bidrog til et saa vellykket Aarsmøde. Dr. Spicer er en hjertelig Mand med stor Erfaring, der ved slaaende Lignelser og Eksempler, hentede fra Virkeligheden, forstaar at fængsle sine Tilhørere og ved Guds Aand lukke op Døren til deres Hjerter. Hans Tale paa Sabbaten blev paahørt af en talrig Forsamling. Han døde ved Israels Erfaring i fordums Dage og viste, at deres Udvandring af Egypten og Erfaring paa Vandringen til det forjættede Land var et Forbillede paa Guds Folks Erfaring i de sidste Dage. Herren rev med en stærk Arm sit Folk ud af det timelige Egypten, saa at selv den mest gudsbespottende og forhærdede Konge maatte skjæle paa sin Trone. Ligeledes vil Herren med en Magt, overfor hvilken selv Morkets Magter vil skjæle, rive sit Folk ud af det aandelige Egypten i de sidste Dage. Israel mødte mange Vanskeligheder forud, men Herren aabnede Vejen for dem og gav dem Sejer, saaledes vil Herrens Folk ogsaa erfare Guds ledende Haand og sejrende Kraft i de sidste Dage. Satan fristede Korah, Dathan og Abiram med mange andre i hine Dage til at gjøre Oprør imod Guds Profet, nedtrampe Guds Lov og alligevel talde sig hellige. Mange i vore Dage gjør det samme. Til sidst omtalte Dr. Spicer Guds Folks triumferende Vandring over Jordansfloden ind i Kanaans Land, efter at de i firrti Aar havde vandret om i Ørknen, hvor al Knur og Klage og Bantro havde fundet sin Grav. Saaledes, sagde han, er ogsaa den Tid lige foran os, da Guds Folk efter endt Strid, Kamp og Møje vil sige dette Ørkenland Farvel for evig for i Morkenslandets Skrud at drage ind i det evige Kanaan og bo i den herlige Stad, hvis Lys faar alle Solens Straaler til at trække sig tilbage med Stam. En Verden fuld af Fryd og Glæde, hvor Liv og evig Ungdom bruser igjennem hvert et Hjerter og straalere fra hvert ubodeligt Dje. Did, did bør vi alle naa! Endnu en liden Stund maa vi stride og være tro imod Herren, saa kommer Hvilen, og han, som gav sit Liv for os, vil sige: „Vel gjort, du gode og tro Tjener! Du har været tro over lidet, jeg vil sætte dig over meget; gal ind til din Herres Glæde!“

Dr. Conradi holdt et meget interessant Møde angaaende Missionen i Abyssinien, hvoraf det fremgik,

at Herren var med og ledede sit eget Værk til Sjæles Frelse. Den norske Konferens besluttede at staake de 1000 Kr. til den europæiske Mission og blev saaledes de første til at faste sin Skjærb iblandt dem, der her i Europa skal være med at samle det lovede 10,000 Dollar Fond. Dr. Ottosen og Dr. Olsen holdt ogsaa interessante Foredrag. Særlig Tak følte alle sig skyldig Dr. Olsen, der ikke alene trofast undersøgte alle, der kom til ham, men ogsaa taalmodig besvarede de vistnok over 50 Spørgsmaal, der under hans sidste Foredrag tilfillede ham.

Sidste Møde var gripende. Flere Brødre havde Ordet og vidnede om, at dette var et af de bedste Møder, de havde været paa. Emery Lornz, der nu er udsat til at rejse til Abyssinien, blev kaldt op paa Platformen, hvor vi alle kunde se ham for sidste Gang paa en lang Tid. Maa Gud være med ham. Vi stiltes alle med det faste Forsæt at gaa ud til vore Hjem og Arbejdsfelter for at gjøre den Gjerning, Herren har kaldet enhver især af os til.

N. P. N.

Narsmødet i Kristiania.

Den norske Konferens 24de Narsmøde er nu i det fjerde. Ege forud for Konferensen havde vi et tre Dages Arbejds møde, som var til stor Lærdom og Opmuntring for Arbejderne.

Vi havde et velsignet Konferensmøde i Fjor, men i Aar havde vi et meget bedre Møde paa alle Omraader. Nogle af de tilreisende Prædikanter udtalte, at de var bleven mere velsignede paa dette Møde end andre større Møder, de havde overværet.

Vi mærkede daglig, at Guds Aand hvilede over Forsamlingen, og at Guds Engle vaagede over hans Folk og bortvirkede de mørke Skyer, som de onde Engle vilde bringe for at hindre Guds Velsignelse.

Vi satte stor Pris paa at have med os Brødrene Raft, Conradi, Spicer, Doktorerne Olsen og Ottosen og mange andre tilreisende Prædikanter, som gav gode Raad og holdt flere særdeles velsigtede Foredrag.

Flere vigtige Forhandlinger blev drøftede og vedtagne. 1) At der i enhver Menighed lægges Planer for at arbejde mere med vor Litteratur.

2) At vi opmuntrer unge Mænd og Kvinder til at overvære Missionskolen paa Skodsborg.

3) At vi opmuntrer Ungdomsforeningerne til at uddanne deres Medlemmer til at udføre mere Missionsarbejde.

4) Da Generalkonferensstyrelsen har bestemt at indsamle 300,000 Doll. i Amerika og 10,000 Doll. i Europa, være det derfor besluttet, at den norske Konferens giver 1000 Kroner til dette Fond. (Stulde nogen af Selskabet ønske at være med at betale de 1000 Kroner, kan J indsende et større eller mindre Beløb til Konferensens Kasserer, Selma Ringstrøm.)

5) Det blev endvidere besluttet, at den Norske Bogmission og Dansk Bogforlag smeltes sammen, d. v. s. at disse to Forlag slaar deres Kapital sammen, og at Trykkeriet for Fremtiden drives af Unionen.

6) Det blev enstemmigt vedtaget at sælge Tomten (Thor Ossens Gade 1), og paa Tomten i Akersegaden 74 opføre en Bygning for Kurbadets liggende Patienter og Personalet, samt til Lager og Bathus for Bogmissionen.

146 Personer er i alt blevne døbt og optagne i Menighederne gennem Kalenderaaret 1909. I 1908 folgte vi Bøger til en Værdi af Kr. 26,000, og i 1909 har vi solgt Bøger for 45,000. Altsaa 19,000 Kroner mere end forrige Aar. Vi har trykt omkring 44,000 Bøger siden sidste Konferens. Tienden for 1909 er Kr. 29,556.76, en Forøgelse i Tienden til omkring 6000 Kroner de to sidste Aar. Vi har sendt til Unionen i Tiende og Gaver for 1909 Kr. 9703.26.

Broder N. P. Nelsen, som i mange Aar har udført et godt Arbejde i den norske Konferens, blev opfordret til i Oktober Maaned at flytte til Skodsborg for at virke som Prædikant ved Skodsborg Sanatorium samt som Lærer ved Unionsmissionskolen. Maa den gode Gud følge og være med ham i hans nye Arbejdsmark.

Efter Opfordring af Br. Conradi blev det vedtaget, at vi giver Afkald paa Broder Emery Lornz til Fordel for den abyssiniske Missionsmark. Br. E. Lornz har taget sin Eksamen ved den tyffe Missionskole.

Vi har omtrent 50 Bogmissionærer, som vil gaa omkring og sælge vor Litteratur. Foruden disse har vi Arbejdere paa følgende Steder: Br. N. P. Nelsen og Søster Andal vil afslutte deres Virksomhed i Stavanger og Haugefund.

Br. D. J. Olsen vil til i August Maaned holde en Række Foredrag paa Nestun og da rejse til Nordland. Broder Olaf Olsen vil være ham behjælpelig og vil fortsætte Virksomheden, efter at D. J. Olsen har rejst til Nordland.

Broder Roderhus vil virke iblandt Menighederne paa Østlandet indtil Høsten for derefter at virke blandt Menighederne paa Vestlandet.

Broder A. D. Nærem og Søstr. Mathilde Larsen optager Teltvirksomhed paa Kongsberg snarest muligt. Broder A. Washly vil være dem behjælpelig en kort Tid.

Broder J. M. Nærem og L. Stene optager Teltvirksomhed i Aftim.

Søster Bjørkelund optager Bibelvirksomhed i Trondhjem Søster Milia Høyer fortsætter at virke i Bergen.

Formanden foretager en Tur til Nordland og tilbringer saa lang Tid paa de forskellige Steder, som Omstændighederne maatte kræve.

Broder A. G. Sandbeck blev valgt som Hovedagent.

Sabbaten den 21de Maj var en herlig Dag. Broder Spicer talte særdeles godt, og det havde sin Indflydelse. Der gik Bølger af Velsignelse over Forsamlingen, og vi havde et Vækkelsesmøde, hvor de fleste paa ny indbiede sig til Gud og hans Sag. Dette Møde vil længe blive ihufuldt af de tilstedeværende. Om Eftermiddagen talte Broder Conradi om Missionsarbejdet i Afrika, som paahørtes med Interesse. En Kollekt blev optaget, og der indkom ca. Kr. 340.00. Doktorerne Ottosen og Olsen udførte meget godt Arbejde ved deres Besøg i Kristiania, og dette blev meget paaføjet.

Vi satte ogsaa stor Pris paa de andre Prædikanters Arbejde, men det blir umuligt at rapportere alt.

Søfende forlod Konferensen med nye og faste Bestemmelser om at søge Herren mere og forblive tro indtil Enden, at de kunde samles hijsset, hvor vi ikke bare nogle faa Dage skal modtage en stor Velsignelse, men hver Dag gennem Aaret og hvert Aar gennem Ewigheden.

N. C. Bergesen.

Den kinesiske „Drage“ lofter atter sit Hoved for at hindre Evangeliets Fremmarsch. Mange Missionærer har med Hultruer og Børn ilskomt maattet tage Flugten. Særlig har det gaet ud over de lutheriske Missionsstationer.

Flere Rapporter maa denne Gang ligge over af Mangel paa Plads.

Plads ledig. 2 á 3 tvitte og stærke Piger som Stuepiger. Henvendelse til Forretningsfører Christensen, Skodsborg Badesanatorium.

En smin Pige, Sabbatsholder og ikke for ung, kan saa Plads i Kjøbenhavn i et lidet, roligt Hus hos to enslige Damer.